

Vnde ipsi testificati sunt quod ipsis dormientibus Christus erat eis subiectus et de eorum custo dia ablatus.

Mora ¶ Illud potest expōti quod illi qui in pasca corpus domini in corde sine sepulchro custodiēdū recipiunt quādōq; ipsum valde male custodiunt. quīymo ip̄z per vitia sepe perdunt. Angelus enim qui descendit de celo. dicitur. dyabolus cuius asperitus per violētiam temptationis ardet et penetrat sicut fulgur. Iuxta illis. Lu. xxii. Videbā sat hānā tanq; fulgur de celo cadentē. una cū terremotū temptationis ipos per peccatum p̄stermit. ita quod in ictus statim dormiunt atq; cadūt. a sic thezauro quē custodiē debuerāt spoliantur et in sepulchro sive conscientie a christo quē receperant euacuantur. Mar. ultimo. Surrexit et non ē hic. ecco locus ubi posuerunt eum. Et si vis dilata viam tuam. quō multa genera vitorū diuersorū videbitur circa sepulchrum dormire et male dominū custodire. Regū. xxvi. Vixit dominus quod filii mortis estis qui non custoditis christum dominum.

Iec dicitur quod cū custodes christi resurrexisse et angelū de celo descendisse testificaretur principes sacerdotū ipos pecunia corrūpūt. et quod ipsi a discipulis suis furatū dum dormiebant dicere tē pacta pecunia induxerūt. Qui accepta pecunia sicut fuerāt edocti fecerunt et resurrexisse dominū negauerūt. ¶ Mora ¶ Illud si vis allega exemplariter quō pecunia et auaritia facit veritatē dimittere. mēdaciū dicere. et articulos fidei aliquotis ens negare & ab illis que quādōq;

testificatus sive aeternū deuiare. beneficē ergo dicit. Ecclesiastes. x. Pecunie obediunt omnia.

¶ Explicūt Moralisationes super mattheū. Sequentur Moralisationes super marcum.

¶ Capitulū primū.

¶ A

Via quid est in marco totius ut communē predicationē i mattheo ideo pauca que remanent superad daz. In in capitulo dicitur quod cū ihūs quadā die feruentissime p̄dicaret. vñhū est discipulis suis quod humanā discretionē excederet. et ideo accesserūt ut eum tenetent. dicebat em̄ quod in furore verbis eāt. Scribe etiā dicebat quod belzebub habebat. et quia in principe demoniorum demōes expellebat. ¶ **M**oraliter. ¶ Illud allega quod viri iusti qui feruenter predicāt. a opera virtuosa precesteris agunt. intantum quod de monia. & vītia et demonum potentiam de obsessis peccatoribus suis doctrinis expellunt. isā hodie fūtiosi et sine fēsi a vīris carnalib⁹ eredūtūr. nichilq; prorsus valē a mundanis hymmbus reputantur. Quia quādōq; hodie misera cōtempnit. et de salute sua et aliorū mediata. fatū & lunaticū extimat. sic de propheta quod veitad. mungendum

ilieu veit dixerit alij. **M**at. ix.
Quid ad te vénit subreptici? iste
Etiam si quis mirabilia opera et
virtuosa facit statim mali illud p
yrocism et malā intentionē fa
ctum asserunt. et hoc magis belhe
bub quam veritati diuine attri
buunt. **M**at. xi. Vénit iohannes
non manducans nec bibens et di
cunt demoniū habz.

Capitulum secundū **T**a

Hoc ihesum cum fuiss; ad
ductus homo surdus et
et mutus ut iponere
sibi manū apprehendēs
eum de turba seorsum misit digi
tos suos in auriculas eius et spu
ens tetigit lingua ei⁹ et suspicies
in celū dixit effeta qđ est adapie
et statiz sunt aperte aures eius et loque
batur recte. **M**ar. vii. **M**or. ¶
Sic reuera cuz ad dominū cotidie
remunt peccatores qđ surdi et mu
ti esse dicūtūt. p eo qđ illa qđ perti
nent ad suam salutem non possūt
loqui seu dicere vel aliqua honesta
vel utilia predicac. **V**tilia scz corre
ctionē et bonam amonitōe; non
possunt audire nec ad aliquā lōz
doctrinā volūt cor suū applicare.
Jere sexto. **I**n carcūse aures eo
tu et audice non possunt Sed quā
doqđ estus vel platus istos seorsū
a tumultu negotiorū et hominū du
cit per contemptuz donec satiuā bo
ne doctrine linguā tabūm tāgit.
a sic ad recte loquendū . . . fitendū

laudandum et gratias agendum
ipsoſ acuīt et disponit. **I**pse eti
a; digitis suis .i. domis spiritus scī
vel digitis sue liberalis grātie vel
distributionis. l' digitis sue manu
ductionis ostensionis et intentio
nis. l' digitis sue percussionis et
correctionis. illorum auēs. i. audi
tum et attentionē aperit. vīncu
lum lingue eorum. i. vere cūdiā ig
norantiam obstinationem insole
tiām impudiciaz resoluīt. ita qđ
diligenter loqui et recte audire et
atte dē eos facit. **V**n de tali spūa
li medico potest dici quod sequit.
Bene omnia fecit. quia surdos fe
cit audire et mutos loqui. **M**at.
xi. Surdi audiunt ceci vident et
cetera.

Capitulum tertium **T**a

Oe quodam demoniaco
ducto ad ihesum ut ab
eo sanaretur dicit hic.
qđ pater ipsi⁹ dixit cri
sto attuli ad te filium meu; habē
tem spiritum mutum ab infantia
fua. qui ubicumqđ apprehenderit
allidit eum. et spumat et stridet
dentibus et arescit. sepe etiam eū
in ignem et aquam misit ut eum
pderet. et attuli eū ad discipulos
tuos et eū sanae nō potuerit. **X**pc
ergo istū sanauit. et spm̄ surdū
et mutū. i. qđ mutitate et surditatē
i eo causauerat effugavit. ut hēt
Mar. ix. **M**or. ¶ **I**ste demona
cū signat peccatorē. qui a disci
pulis sanari nō potuit ad significā
dū qđ sol⁹ de⁹ et nō homo peccata

dimitat. **Luce.** vñ. **Quis** potest
dimittere peccata nisi solus deus
Iste ergo quādoꝝ ab infantia a de-
monio obſidetur. . . . **demoniz** ſeru-
ao per vitia ſubiugatur. a quo et
per quē multis ſpūalibus inſrem-
tibus occupatur. **E**t primo qđe
iſcum facit ſurdum inꝝtum non
dignatur bonum audire. mutum
inꝝtum non vult dicere. alludit
ad terram eum inꝝtū talis ſolet
per avaritiā ad bona terrena hu-
iuis mudi ſe effudere et ea concipi-
ſcere et amare. **E**t breuiter iſtuꝝ
facit ſpumare per luxuriam. ſc̄de
dere per detractionem vel iracun-
diā. arēſcere p iuidiam. i aquā
etiam ipſum picit per gulē inglu-
uiē. et eū i ignē mittit p malam
cōcupiſcētiā. et ſic diuerſimode ip-
ſi mītē pōere p dampnatiōis mo-
leſtiā. **E**t breuiter quādo i mundus
ſpūs mētē occupat per peccatum
ipaz ſolet diuerſimode muadere.
et nūc per vñū vitiū nūc p aliud
iſtatac. ita qđoꝝ ita eſt ob-
ſtinatus et mal⁹. qđ ſc̄puli xp̄i
ſc̄; p̄dicatoꝝ et plati ipz nequeūt
corrigē cōuertere vel ſanare. **Q**ui
ymo necelle eſt qđ ipſe xp̄e per ſe
ipſu p ſpūalem iſpirationē a w-
cationē ipſum dignetur miſericor-
dit liberare. **T**ales enī demoniace
a obſtinati deo dimittuntur qđ p a-
lios nullaten⁹ cōuertuntur. **Ecclesi-
aſtes.** . . . **D**euſethi difficile corrigitur.
ab ipo aut xp̄o quandoꝝ mi-
raculose ſanatur et ad ſalutis ſei-
taꝝ rediuitur. p. **T**ibi derelict⁹
eſt pauper. orphano tu eris adiu-
tor. **Vl** dic ſc̄bz ſanctos qđ
iſte ſignat genus hūanū demoibz

per ydolatriā et diuersos errores
ſubditum. qđ p moyſen et pple-
tas et alios diſcipulos ſanari ac
ſalutari non poterat. quiymo ip-
ſum dyabolus grauabat. neceſſe
ergo eſrat. qđ ipſe domin⁹ pſonali-
ter interueniet. qđ per ſe ipſu non
per diſcipulos ipſuz ſaluaret. **L**o-
nij. **E**go vēniā et curabo eū. vide
ſimilē expofitiōem de baculo elize-
nij. **Re.** nij. **C**

Diſcipul ſe ſetibz. qđ qđoꝝ
demoniū n̄ poṭent expuliffe.
dem̄ a xp̄o qđ hoc ge⁹ demoiocū
nō eiciit n̄ in oratiōē et ieumō. de-
iſto eſt **M**ath. xvñ. **P**rop̄t m̄cū
delitatis huā nō poṭerāt ipſu diſci-
puli eieſſe. **E**t ſic patet qđ fides ie-
iūmū et oratio ſūm ope valēt con-
tra demonia et peccata. **D**

Quā dñs vellet iſtū demoni
acū quē pat ſuus ſie ad xp̄z
duxit ſanaē. dyabol⁹ incepit euꝝ
trudeli⁹ impugnaē. ita qđ expulſo
demonio hō qđi mortu⁹ erat et ce-
cidit. ſed ipſuz dominus ſubleua-
uit. **M**ora. **S**ic vē cū dyabol⁹
videt qđ hō debet de ſua poṭestate
per pēnitentiā recedere. et qđ xp̄e
ipſum vult de ſuis manibz liberares
vtpote quādo videt qđ patiū ſc̄z
predicator ad dñz mītē addoucere
et apportare. tūc forti⁹ p turbati-
ones et temptationes eum muadit
et ne ipſum pdat contra eū plus
iſurgit. qđ tamē patiū ſibi valz
quando deus ipſum ſaluare deere
uit. qua dato qđ mortuus. id eſt
obſtinatus peccator apparet ſibi
quandoꝝ manum ſue miſericor-
die porrigit. et ipſum ad sta-
tum et vitam gratiē reducat. p.

Suscitans de terra inde permisit. **V**l
dic quod quando quis a dyabolo per temptationes fortius inuidatur. tunc magis est propter quod a dyabolo liberetur et salus sibi perpetua detur. **E**

Hec dicitur de quodam quod demo
nia in nomine Christi eiciebat.
et tamen dominum non sequebatur quem
cum discipuli prohiberent Christum nolu-
it immo ipsum sic dimitti mandau-
it. Nolite inquit prohibere eum. quod ne
mo est qui faciat virtutem in nomi-
ne meo qui possit cito male loqui
de me. qui enim non est aduersus
nos pro nobis est. **M**or **I**sta
possunt allegari quod non debet esse
aliquis ita malus. qui debet male
loqui de illo in cuius nomine virtu-
tem. i. a quo virtutem et dignita-
tem receperit. sub quo honorem et
potestatem acquirit. Nemo inquit
dominus qui facit virtutes in nomine
meo potest cito male loqui de me.
Obs tamen est contra multos qui
lacerant et mordent benefactores
suos. et illos in quorum nomine
et sub quorum potestate exerceant
in seculo actus magnos. **F** **I**sta
vel dic quod mali qui non sequuntur
Christum in moribus et vita. quodque
in nomine eius virtutes faciunt in
exemplis operibus et doctrinis. sic
ad litteram patet de hypocritis. quod
quaus sint mali demona tamen
in Christi nomine eiciunt. iniquatibus
docendo peccatores conuertuntur.
vnde nec isti ab his detinent prohibe-
ri cui a bonis et malis Christus et Christi
virtus debet predicari.

Capitulum quartum.

A

Qui quidam genu flexo
a Christo petisset. quid fa-
ciendo vitam eternam habe-
ret. Christus sibi dixisset
si vis ad vitam ingredi seruam
data. et ipse se seruasse a iuuentu-
te iactaret. icepit Christus persua-
dere hec verba. unum tibi deest.
vade et vide omnia que tu habes
et da pauperibus et habebis thesau-
rum in celo. et veni a sequere me.
Ipse ante hys auditis abiit tristis
et merens. Erat autem homo ha-
bens multas possessiones. Christus
autem occasione eius dixit. quod fa-
cilius est eamelum per foramen a-
cuis transire quam diutinem in regnum
celorum intrare. **M**ora **I**sta
allega quod vix est ita longa di-
ues nec tantus mandatorum ob-
seruator. si agitur quod diutinas di-
mittat ut post Christum per paup-
tatis imitationem vadat. terrena
cum eternis commutet. a thesau-
rum celestem sibi prestari expec-
tet. quin tristis desolatus efficiatur
et quin a Christo potius recedere eli-
git quam per viam perfectiois domini se-
quatur. difficile est enim diutine intrare
celum cum diutias nolit saltare quam ad
affectionem vitare. **M**at. xix. Dives
difficile intrabit in regnum celo-
rum. **B**

Mat filius zebedei accessit ad
domini petens ab eo quod dum in reg-
no suo veniam. unde filius suorum ad
ipius Christi dexteram alii ad se misericordia
det. ipsorum ante dominum de imprudentia
reprehendit dicens. nescitis quid
petatis. Calicem ergo. i. t. rubulatio-
nem et passionem et non in sessio-
nem illis obtulit. Et hoc non esse

fuum eis dare. sed quib⁹ a patre
suo patum est indicat. dicens. Ca-
licez bibetis et baptismo quo ego
baptizor baptizabimini sed eis at
ad dextrā et ad sinistrā non ē me
um vob⁹ dare sed q̄bus patuz est

Mor. ¶ Ista possūt allegari. quo
modo carnalis affect⁹ quādoq; fa-
cit matrem. i. affectuofū hominem
q̄ suis iniuste petere. et eos velle
plusq; exigāt sua merita p̄moue-
re. verūptam xp̄c. i. vñct⁹ sez plā-
tus cui fit tal⁹ petitio debet tales i
digne petentes redarguere. a eos
ad virtutum exercitū inclinare.
Si enim a prelato petatur q̄ det a
liac sessionem. i. officiū vel p̄moti-
onem. primo ante omnia debet
ei p̄ponere calicem et baptismū.
calicez dico libulationis. baptismū
purificationis. ac si diceret. Inte-
debetis tribulationē sustinere. et
pureatem mentis habere anteq;
debeatib⁹ i dignitatib⁹ ascēdē. Ne
ū inq̄t nō est daē vob⁹. nō exptis
v̄l insufficientib⁹ et i dignis talem
sessionē. s̄ solū illis qb⁹z a p̄e me-
o est patū. q̄ sc̄i calicē a baptismū
habuerūt. i. q̄ hñt scitatis et pfecti-
onē. ac si dicēt. Necū i dignitatib⁹
nō dēt sedē n̄ q̄ calicē dñm antea
nouerit sustinere. Calicē dñm bibe-
rūt et amici dei facti fūt. et ideo i
ps. Calicē salutaris accipiāt et no-
mē domini iuocab⁹.

CEcus q̄ sedebat sec⁹ viā mē
dicāt a nō obstatē impedim⁹
eo turbaz. m̄stomagis clamabat
dices. Misere mei fili dñuio. cū
a crasto fuisset vocatus statim ve-
stimentū suum p̄cīat et exiliens
ad xp̄z venit et ab ipso illuminata

tionē tēcepit. ¶ Mor. Sic v̄ p̄ccā-
tor q̄pius sit obstinatus et recus. si
tamē sentiat se vocat⁹ a deo. et ad
salutis semitam per inspirationē
inuitari. statim debet p̄ consēsum
post eum currere et per bona op̄rā
post eum salire. vestimentū queri-
tionis male vel op̄imentum cuius
cūq; male excusationis depōnere.
vt sic poterit lumen diuīne grati-
e a domino recipere. Eplesi. v. Sur-
ge qui dormis et exurge a mortis
is et illuminabit te xp̄c. Illū em̄
xp̄c illuminat qui deposito male
conuersationis habitu ipsum seq̄-
tur et honorat. Vide cetera. Mat.
xx. de duobus cecis in fine. De vi-
dua et de duobus mutis vide ista
Luce. xxv.

¶ Capitulum quintū. ¶ 2

Ky das desideras habere
pecunias cum nō habe-
ret quid vēdet q̄ xp̄z
adūt principes iudeorū
et de xp̄o p̄ pecunia vendēda me-
pit tractare dicens. Quid vultis
michi dare et ego eū vob⁹ tradaz.
Acceptis autē ab eis triginta ar-
gentis ipsum vēdidit. a eū oscu-
lo tradiuit. vt habeat. Mar. xxiij
Qui finaliter penitens se male fe-
cisse clamans et desperans se laq̄o
suspendit. et viscera eius effusa
funt mediisq; crepuit. sicut dicit
actuum primo. ¶ Mor. ¶
Sic vere videntur facere simonā
a prelati. Isti enim crastum. id
est gratiam spiritus sancti vel
etīa accessionez ad crastum id est

officium vel beneficium ecclasiasticum non tradut alii. n*n* conueniant de mercede. dicitur. Quid vultis michi dare et ego eum vob tradam. Ac illi constituerunt sibi. xxx. aegenteos. finaliter tam post mortem ipsi penitentibus in inferno. vbi ad infernum patibuluz suspenduntur et per dolore crepabunt. et se da viscera. i. inferiora cogitamina et criminis effundentur et apparebunt. Vel viscera id est verba impia contra christum et deum per desperationem eructabunt. ¶ **V**el dic quod prelati symonaci qui vendunt christum pecunia. suspenduntur per mentis elationem. et crepant per iactam am et presumptionem. viscera sua misericordie perdant. et ipsa in terra effunduntur per terrenorum auaritiam et affectionem. Vel viscera istorum signant eorum nepotulos quos in ecclesia promouerunt dum fuit ibi. quod reueauerunt post ipsorum mortem. tenebant de corpore ecclesie eici et effundi. defuis beneficis expelli et in terram. ad statum infirmum deduci. **T**remo secundo. Effusum est in terra iecur meum.

Iudas volens christum in morte tradere ministros. dedit eis signum dicens. Quemque osculatus fuerit ipse est tenete eum. Cum ergo christus esset in orto iudas ad eum accederet osculum sibi dedit. et sic osculando ipsum ipsis monstrauit. Qui cum gladiis et fistibus ipsum conprehenderunt et eum ad supplicia deduxerunt. ¶ **M**or. **J**udas proditor est mundus qui ipsum quem osculatur. cui prosperis aerideat. et quae fauoribus temporalibus amplexatur.

satellitibus. i. demonibus in inferno et tribulatioibus traditum probat dices. quemque osculatus fuerit ac. Quia reuera ortus delitarum in quo homo spaciatur. i. artus fauorum et diuinitatum quibus homo a mundo ditatur. osculum et amplexus fortunae et prosperitatis quibus homo in hoc mundo iocundatur. signum sunt quod taliter debet capi et habere a demoni ad tormenta deduci. quod quanto plus homo talibus osculis alluditur. tanto captio eius pectorum et celerior inuenitur. teste Ambroso continetur successus templum eternae damnationis est indicium. Unde de cali iuda. i. de mundo vel fortunato successu dicitur. Ecclesiastica xxii. In labrys inducat inimicus.

De iohanne dicitur quod adolescens quodam sequebat christum amictus sindone super nudum. quod videt quod minus stru per vestem tenebat eum ut puraret relicta sindone nudus profugit ab eis. ¶ **M**or. **S**ic vero si satellites dyaboli per vestes bonorum temporum nos capiunt. et si istis mediatis in malis complacentis nos detinent et in uoluunt. ipsas terrenorum bonorum vestes debet perceptum recire. et nudi. i. pauperes et sciencia mundi de lemine de eorum manibus recessere. Amos. vi. Nobustus corde in fortibus nudus fugiet.

Milites cruciferunt dominum et in se vestes eius induserunt. Sic vere milites regum et principum officiales christi in persona ministrorum clericorum et pauperum crucifigunt inquit istos casti seruitores molestant multipliciter et affligunt. Math. decimo quinto. Quod enim

ex minimis meis fecistis ac. Et v
estes temporalium honorum suorum
ipsis per rapinaz subtrahunt et in
ter se diuidunt. ps. Diuiserunt sibi
vestimenta mea ac.

Tunica saluatoris q̄ inconfusa
lis ditta est. quā milites nō
dūnse tūt. s̄ eā sortiti fuerūt. dicit
fuisse quedā tunica inconfusa scz si
ne futura cōtexta. quā beata vir
go sibi existenti puulo dicitur fecis
se. que tandem scdm cōmetū cor
poris dicit cōeuisse. et sic sēp suo
corpi aptata fuisse. q̄ sine detrac
to q̄ diu vixit durabat. ita q̄ ip
sa nulla antiquitas consumebat.
Illa etiam sicut postea ponunt
alii. pylatus habuit et cum vo
catur ad cesarem ipsum volen
te occidere. mox vt eū videbat iā
ipsius contra euz q̄descerat. mox
vero vt ab eo exierat statim otea
eū sequiebat. s̄ eo iterū ad impato
ris presentiā reuocato statiz virtu
te tunice p̄ceps ad māfuetudiez
cedibat et euz tanq̄ iustum absol
uere pponeret. Dūvertens ergo
ad h̄c p̄ceps expoliari ipm fecit
et nūc cōtra eū msamēs ad exiliū
condēpnauit. sicut h̄c omnia i hy
stors quibusdaz cōtinent.

Tunica saluatoris. tunica salutis
ē diuina gratia. quā maria virgo
. amaritudo penitētiae cū acu con
ditionis et cū virginitate. cū puri
ficatione et mūdicia cōfessionis co
pont. ita q̄ nullā scissurā v̄l rup
turam alicuius discontinuationis
imperseuerātie ibi pont. vnde ad
hoc q̄ maria. amara penitētia tu
nicaz gratie faciat potest dici illa
Johan. xxii. Tunica succinxit se

et misit se in mare. Ista emm tuī
ta in cristo in bonis personis sem
per augetur. et quanto plus p bo
na opera creuerit q̄toq; ad maio
rem etatez peruenierat. tanto i ip
sis tunica inconfutabilis. i. gratia et
perseuerantia plus augetur. Ista
autem tanta virtutis est q̄ si py
latus. i. peccoz quantūcunq; fuerat
malus ipsam induat. nunq̄ erat
sibi imperator celestis deus scz ita i
ratus. quin si euz ista tunica corā
ipso in die iudicij cōparuerit sibi
innianfuetudinem conuertatur.
n̄ quin ab ipso deo misericordiam
consequatur. Si vero contingat q̄
sine tunica diuine gratie homo ad
eat. tunc imperatorem dñm sta
tim contra euz commouebit et da
bit sibi infernale exilium et tom
uz. bñ ergo dicitur. Apo. decimo
sextō. Beat⁹ qui vigilat et custo
dit vestimenta sua ne nudus am
bulet.

F Vel dic q̄
ista tunica c̄stī signat ecclasiā q̄
revera simplex inconfutabilis sine
divisione scismatis vel erroris debz
esse et sic poterit semper crescere
et augeri. Ephesio. v. Ut exhi
bet ip̄e sibi gloriosā eccliaz non
habentē maculam aut rugam.

Capitulum sextum.

Aldo manie una sabba
toni mulies de nocte ve
nezt ad monumētū vt
emptis aromatibz vn
geret corpus c̄stī. Cum ergo cō
serent de lapide q̄ eāt ad hostiuz

reuoluendo. scđ 3 p. **M**ath. xxviii
ponitur. Ecce terremotus factus
est magnus. angelus a dñi desce-
dit de celo et acedēs reuoluit la-
pidem et sedebat sup eum. Erat
enī aspectus eius sicut fulgū et
vestimentum eius sicut nix. Sacel-
lites vero qui corpus xp̄i i sepul-
chro seruabāt q̄si mortui eradeāt.
Mulieres etiā pdicte ad aspectuz
ei⁹ fortiter obstupuerūt. Et sicut
marcus dicit hic. mulieres intrā-
tes i monumētum videunt istū
i forma vni⁹ iuuenis stola cādi-
da cooptū. Iste aut̄ angelus mu-
lietes fuit consolatus et resurrex-
isse dominū ptestatus. Satellites
vero terruit et ipsos quasi mor-
tuos dereliquit. // **O**ra. Per
sepulchru dñm p̄t intelligi ecclesia
materialis. i q̄ corp⁹ xp̄i i sacra-
mento altaris seruat. Vel etiā ec-
clesia vniuersal. i qua corp⁹ i p-
sona paupū mortuū et de p̄ssu ia-
cet et s̄bsternitur. Vel sacre scrip-
ture misterū i quo corpus cristi
mortuū iacet. i quo de morte cor-
poris cristi hystoria continetur.
Mulieres iste deuote animas seu
mentes vel personas simplices de-
signant. que aromata virtutuz a-
vnguenta deuotionis. linituram
q̄ compassionis portat. a ihesu si-
ue i persona p̄pria siue i paupuz
compassione. vngere et linitre affec-
tant. **M**ar. xiii. Venit mulier ha-
bens alabastru vnguenti p̄iosi et
estudit sup caput ihesu. Lapis gra-
uis qui xpm claudit pondus dif-
ficultatis signat. qd̄ i via venie-
di ad ihesum mulieres istas. i sim-
plices retrahit. atq̄ grauat. Veni-

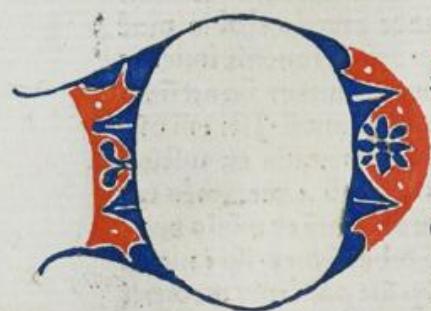
endo enī ad pauperes obuiat la-
pis p̄ pie paupertatis. Veniendo
ad scripturam obuiat lapis diffi-
cultatis. Veniendo ad eū i sepul-
chro mentis p̄ deuotionē obuiat
lapis nostre male consuetudinis
et fr̄ agilitatis. Et ideo iste mulie-
res ante omnia debent auxilium
bonorū querere. ut lapidem hu-
iūsmodi valeant submouē dicen-
tes. Quis reuoluet nob̄ lapidem
Per angelum istū possunt intelli-
gi boni ecclesiastici vel prelati. q̄
te uera de be nt die iuuenes per v-
tutez fortitudis et prudētie. aspe-
ctu fulgurei per virtutuz seuerita-
tis et iusticie. cum vestimentis cā-
vidis p̄ virtutē castitatis et mun-
dicie. sicut de angelo thibie dicit
Tho bi. v. q̄ ipse iuuenit iuuenes
splendidum standem p̄ sanctū pa-
tum ad ambulandū. Isti enī dñt
aspectu sue seueritatis et iusticie.
satellites dyaboli. i. peccatoēs ter-
re. isti per equitatē et mētis tran-
quillitatē debēt sedere. isti i monu-
mēto xp̄i p̄ sue passionis meditati-
onē v̄l scripture expositioēz et p̄
paupū nutriōnē dñt manere. Isti
mulies. i. simplices dñt solan et
fouē. et lapide. i. omne impedimē-
tū quo min⁹ ihm iuuenit. et ad eū
p̄ spē et deuotiōez venit valeat re-
mouē. et de resurrectiōe et alios
articul ip̄os istruē. **A**po. x. Vidi
āgelū de i forte descedētē de celo cu-
ius facies erat sicut sol. Ista ergo
est veritas q̄ quoties mulies et
deuoti ad ihesu volūt p̄ spē et pem-
tetiā accedē. et eū p̄ compassionem
et deuotionem ī se vel i suis pau-
peribus vngere. semper debent
d i

angelos. i. vitos ecclesiasticos & p
latos obuiam habere. q̄ omnia im
pedimenta debent tollere. et lapide
i. òne offendiculu; remouere. et
eos consolari benigniter et iuuare
ut sic de talibus angelis. i. virus a
gelicis dicatur illud. Actuū. i. qd̄
de angelis dicitur. Ecce duo viri
astiterunt iuxta illos in vestibus
albis.

¶ Explicit Moralisationes sup
marcam. Incepunt Moralisationes sup Lucam.

¶ Capitulum primum

¶ A

Eeuangelio lucini
chil itedo
ponē mis
soluz illa
que rperi
o supereē
ultra illa
que pitez
ponunt matheus et marcus Ergo
dicitur hic q̄ missus est angelus
gabriel ad virginem mariam i nazaret salutandā. q̄ ingressus ad eam ipaz suo lumine stupefecit. sed
solatus eā verbū nūciauit eide.
que credes dei filiū mox cōcepit.
Lu. i. ¶ Mora ¶ Ista possunt apli
cati exemplariter ad virgines et max
ime ad sacerdotiales. quia reue
ra exemplo beate virginis iste de
bet manē in ciuitate nazaret q̄ i
terpretatur vntio vel mundicia
custodiens aut separatio. Quia

iste debent habere vntionez deuo
tionis. mundiam pure et caste
conuersationis. custodiam sui ip
suis per diligētis discretionez et
separationē a mundi negotiis. l
seculariū nūgis. vel a quibuscūq
malis consortis per solitariā habi
tationem. **Iste** etiā debent dici ma
ria per amaram penitentiam et co
tritionez. et debent manere et sta
re infra domum et claustrum per
omnis vagationis abdicationez.
quod ostenditūr q̄ dictur igeſ
fus ad eam. quia non inuenit ea
in platea sed in domo. ps. Ecce e
longau fugiens a mani in solitu
dine. Ad tales virgines non sunt
qualescūq viri mittendi. s̄ solum
qui sunt angelus gabriel qui iter
pretatur fortitudo. i. viri angelici
fortes in bonis moribus et robus
ti. tales em̄ de quib; nulla potest
esse suspicio debent virgines visi
tare. lumine bonorum exemplorū
et documentorum ipsas illumina
re. et verbū dei ipsis nūciaē et p
dicaē. et sic ipse poterit mediatis
istis verbum de ipso gratiam fusi
pere et concipere et ipsum in vte
cōscientie retinere. **¶ Psale. septimo**
Ecce virgo concipiet et piet filiū
et vocabitur nomen eius emanuel
quod est nobiscum deus. Audi ta
men qd̄ dicitur q̄ virgo expauit
de lumine et de angeli presentia i
confueta. In quo notari potest. q
nō aliquis ita angelicus sit qui vir
gines eius consortiū et plenitā de
beat expauit. Et debet de ipsis du
bitaē quousq; eos pbaueit. vita
le em̄ colloquū dñt metuē quousq;
ipsos cognoverint verbū salutis.